

МАРДУС Н.Ю., канд. екон. наук, доц. каф. ЕАтаО НТУ «ХПІ»
ЗЕЛЕНОВ А.О., студент каф. ЕАтаО НТУ «ХПІ»

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОБЛІКУ, АУДИТУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Для успішного функціонування підприємств в умовах ринкових відносин вирішальне значення має оновлення та ефективність застосування техніки і технології, обліку запасів. Тільки постійне оновлення основних виробничих фондів дасть змогу підприємствам виробляти конкурентоспроможну продукцію, задовольняти попит, який швидко змінюється, пристосуватися до умов ринкової конкуренції.

Актуальність даної теми обумовлена тим, що об'єкти основних засобів складають основу будь-якого виробництва, тому від їх вартості, якісного стану, кількості і ефективності використання залежать кінцеві результати діяльності суб'єкта господарювання.

Особливе місце в системі бухгалтерського обліку займають питання, пов'язані зі станом основних засобів. Це пояснюється тим, що вони у своїй сукупності створюють виробничо-технічну базу і визначають виробничу ціль підприємства.

Проблемам обліку і аналізу основних засобів присвячені роботи таких провідних учених-економістів як Л.А. Богдановская, Г.Г. Віногоров, Е.Е. Ермолович, Г.В. Савицкая, К.Ф. Снитко, В.В. Сушкевич, Н.А. Русак. Цими ученими внесений значний внесок теоретичних методичних питань в області обліку і аналізу основних засобів.

Згідно з Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 7

“Основні засоби [1], основні засоби – це матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх у процесі виробництва або постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року (або операційного циклу, якщо він довший за рік).

До основних засобів належать матеріальні активи, які:

1) утримуються на підприємстві з метою їх використання у процесі виробництва, поставки товарів, надання послуг, здачі в оренду, здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій;

2) мають термін корисного використання більше одного року або одного операційного циклу, якщо він більше року.

Міжнародний стандарт фінансової звітності (IAS) 16 «Основні засоби» [2] визначає основні засоби як матеріальні об'єкти, які:

1) утримують для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг, для надання в оренду іншим або для адміністративних цілей;

2) використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного звітного періоду.

Об'єкт основних засобів — закінчений пристрій з усіма пристосуваннями і приладдям до нього або окремий конструктивно відокремлений предмет, що призначений для виконання певних самостійних функцій, чи відокремлений комплекс конструктивно з'єднаних предметів одного або різного призначення, що мають для їх обслуговування загальні пристосування, приладдя, керування та єдиний фундамент, унаслідок чого кожен предмет може виконувати свої функції, а комплекс — певну роботу тільки в складі комплексу, а не самостійно.

Окрема увага приділена бухгалтерській звітності підприємства, пов'язаної з урахуванням основних засобів.

Список літератури: 1. Положення (стандарти) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>. 2 Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 “Основні засоби ” від 01.01.2012 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/929_014.